

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Enchiridion Piarvm Meditationvm In Omnes Dominicas,
Sanctorvm Festa, Christi passionem, & cætera**

Busaeus, Johannes

Mogvntiæ, M. DCVI.

4. De fragilitate hum. vit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70978)

& quidem de tota vita, vota edit, elem-
synas in pauperes profundit.

MEDITATIO IV.

De miseria fragilitatis humanae natura.

CONSIDERA vitam nostram non-
rum esse breuem & incertam sed tam
fragilem multisque periculis expositam
sic ut vitrum non sit fragilius. Pestilens
dolor, infectus aer, sol feruentior, huius
acrior saepe vitam nobis eripiunt, non
lum infatibus & pueris, sed etiam in
rogaris, cur iste vel ille obierit? Respon-
in promptum est. Ex haustu aquae frigidae
quae super sit auidius, ex potu vini quo le-
ruit, ex nimio dolore, vel terrore, ex
na harente in guttute, ex ictu serpentis
demorso digito a fele, &c. z. confidetur
ctum Isaia de hac materia: *Vox Mierit*

Is. 40. qui clama: & dixi, quid clamabo, *Quia*
caro foenum, & omnis gloria eius quasi
agri. Exsiccatum est foenum, & cecidit
quia spiritus Domini sufflauit in eo. Quae
enim firmitudo in carne? ait in illa
Hexa. Ambrosius, quae salubritas potest esse
6.7. turna? Hodie videas adolescentem
du, grata specie, suavi colore, crastina

tibi facie & ore mutatus occurrit, Hodie nobilis & diues triumphat, cras in carcerem rapitur.

Cōsidera eandem fragilitatem, quæ est 2.
 in corpore, cerni etiam in anima nostra? 2. Co.
 vnde D. Paulus scripsit nos thesaurum, nē- 4.
 pe gratiæ, gestare in vasis fictilibus. Tam
 enim multa sunt in hoc mundo pericula
 lapsus, tot sunt vbique laquei à mundo,
 carne, & dæmone ad irretiendas animas
 dispositi, vt Propheta dixerit, *Pluet Deus su- Ps. 10.
 per peccatores laqueos.* Quos aliquando in
 visione conspiciens S. Antonius exclama- Athā.
 uit. *O Domine, quis tandem euadet omnes in vita
 istos laqueos?* Hinc est, quod tot animæ per-
 eant quotidie, sic vt B. Bernardus non ve-
 reatur dicere, sicut ex decem nauibus in
 Oceano vix vna in portum peruenit sic ex
 decem animabus vix vnā loqueos mun-
 di euadere, & ad vitam æternam perueni-
 re. Nec in cœlo securitas fuit, vnde cecidit
 Lucifer cum tot angelorum millibus. Nec
 in paradiso, vnde expulsus est Adam cum
 Eua, nec in schola Christi, in qua periit p-
 ditor Iudas, nec in primo cætu Christia-
 norum, in quo Ananias cum Sapphira ex-
 tinctus est, vt discas te, etiā si in sanctissima
 religione viuas, necdum esse securum.

2. Considera causam cur Deus tam fragilem humanam vitam esse voluerit, neque ut ea ob oculos posita citius à peruersa vita respisceres: quod enim aliud est interitum inter te & tartarum, nisi cadere à fragilis ista tua vita? que hodie flores, cras forte exarescet? Quod ut melius intelligas imaginere tibi te videre hominem admodum tenui filo pendentem, cui subiectus est puteus profundissimus: & cogita quomodo ille in metu sit, ne filo rupto in illum ceciderit: quid non offerat, ut periculo illi occurratur? In non minori ruine periculoque maiori est, quiuis homo existens in peccato mortali, filo n. vitæ semel rupto ceciderit in puteum altissimum inferni, in flammam perpetuas è quibus nunquam emerfurus est. Quis vero in tanto periculo luxuriari, voluptati indulgere, mori queat?

MEDITATIO VII.

De miseria inconstantia vitæ humanae.

1. CONSIDERA vitam humanam illam queque habere miseriam, quod mutabilem